

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU TOCU.

Fóia acést'a ese in tóta dominica,
— dar prumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prumeratiune
sunt de a se tramite la
Redatiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbraic.

Spre deslucirea sítuatiunei d'in Bucovin'a.

Multu stimate Domnule Stanescu!*

Tocma pe candu se petrecu atâtea evenimente mari in Austro-Ungari'a, iata cá neasceptatu se respandesce fain'a si despre infintiarea unei a treia Metropolie pravoslavnice in imperiu si anume la noi in Bucovin'a. Unu triumviratu duhovnicescu amu avè a vedè innaltindu-se. Nu ne vomu mirá neci cátu de pucinu sciindu, cá nu-e peste putintia, ca trantindu puternicii cu petiorulu pe uscatulu Bucovinei, sà faca a clocoti undele furiosei Adrii, ci ce este de ce nu ne putemu dá dare de séma, este un'a Metropolia cu sufragane tocma la marginele pamentului, tocma pe acolo unde si santulu sóre obositu se innéca in mare. — Déca se mesteca lutu si apa, spre a pregati bruftuéla deosebita pentru nesce cladiri si construii suprafiresci si pré maretie, cari neci nu incapu in scafirliile simpliloru muritori, totu-si avendu majestrii a cugetá mai antaiu la duraveritatea edificiului, apoi d'in massa serbo-dalmatino-morlaca cu bucovinenii este unu planu de totu nefrescu pone la ridiculositate, — cá nu traimu între turci seau pagani. — Noi pricepemu pone si 'nfratirea apei cu foculu, dar' inventiunea duhovnicesca a ambinatiunei acesteia ni e de totu nóua, si ne sentimu si fore de voia indreptati a crede, cá tóte le facu cei ce li succese a se aventá la inaltíme, numai si numai, pentru ca sà póta glorisi eschiamá: „tóte le-amu supusu sub petiorele nóstre, culinii de stepa si pone si bróscele laguneloru morlace.“

Aruncandu-ni ochii la depotulu pravoslaviei celu de capitenia, séu la pamentulu stolitiei pontificale, nu affi de cátu un'a pré artificiósá machina cu inscriptiunea k. k. 1777. fore tóta indoiél'a anulu construierei ei, un'a tolpa de masinisti, bejinariti de pré'n tóta lumea esecutori ai perpetuului provisoriu, pentru ei unu polcu de „Pueri gratiosi“ impulpati cu indatinat'a promtitudine a mosi la nasceri mai grele fetii machinei: totu alaturea

unu tipetu cumplitu cu care se amesteca bojbaiture re-
gusite d'in devotamentu panlatru, isbelistea geschäftu-
rilor si ca refrain frementatur'a nefinita de gemete ale
poporului nefericitu. — Acest'a-e tabloulu!!

Cultulu la acestu altariu pontificalu va fi, celu con-
formu descoperitiunei numitu alu mielulu numai cu aceea
adaogere, cá piosii adoratori inca inainte de a intrá in
pridvorulu santei, voru avè a se lasá de ori ce suvenire,
datine, sperantie, si dorintie, ce ca iftirodocse, cari nu
aru corespunde unei rigurose si adeverate pravoslavii
lartaro-altaice. — De me vei intrebá, cá cine me indrep-
tatesce spre asiá presupuneri? vei intielege d'in tiese-
tur'a vorbei. Proaducurile cele mai placute Dieitatiei sunt
cele indatinat'e: aurulu, smirn'a si argintulu. Mangaerea
sufletésca ce dobendesci ca unu ce inalienaveru: aburi-
turi d'in fericitatea eterna cu care fore multa truda poti
traí si pre pamentu, asigurare ba chiaru garanti'a gra-
tiei divine d'in partea Pontificalu mactimu si a tuturor
sacrificiloru lui, — si adapostu si hodina sufletésca si
trupésca sub umbr'a unui scaiu uriesiu si hirciuosu,
de-i dai pustiului, unde in nefinti'a Domnului siede dra-
culu celu de média nópte in butulu si prejmetulu fratine-
seu, a celui de médiadi, despre care d'in urina draguti'a
de psaltire respicatu ni pomenesce.

Sed ad rem fártate! Acú dupa unu vinsolu de ani
36 ca a unei pré stralucite ere „vladicesci,“ dupa unu
adeveratu intervalu numitu „post tot discrimina rerum“
avemu indreptatire a conchide, cá si in venitoriu va fi
un'a deplina armonia între absolutismulu orbu de mai
'nainte si între celu neo-pontificalu, ba avemu temeri
juste, ca nu cumva coltiatu cumu-lu scimu sà aiba pré'n
dobenditiunea córncloru a orbi cu totulu si a ajunge unu
feliu de turbare, despre care amu dori a fi scutita gos-
podari'a ortodocsiei nóstre. — Si de mai poti affi si
in absolutismu principii, apoi permite-mi a-ti reasumá
d'in patirea bucovineniloru cele urmatorie: Principiulu
supremu ce amu putè díce cá a fostu canonu quasi icu-
menicu pentru ducatosulu Bucovinei in respectu duhov-
nicescu: „Fiti — amesuratu dísei scripturei — seraci cu
duhulu,“ ce este in acordu cu prosti ca porumbii, intie-
leptiunea sierpiésca lasati-o domniloru stepanitori, si
blandetiele vóstra sà fia cunoscute la tóta lumea — nam
tunc sus Minervam docebit. ce insemnéza dupa tipiculu
adeveratei pravoslavii: precum va porunci celu mai
mare!!! — Innóta ca un'a lebeda usióra pe luciulu marei

* D'in dragostea ce o avemu catra baseric'a nóstra nationale nu
pregetam a dá locu acestei ieremiade adeverate si de multu interesu,
recomandand-o atentiunei intregului nostru publicu si in doosebi a libe-
ralului si nationalului nostru cleru depe aici spre a ni cunósce sórtea
unui altui'a.

politice, fore compasu si buzola, că aprópe de tine este singurul limanu alu panunantatii, dar' celu mai síguru celu agaftangelicu.

Incuscresce-te, séu rectius corcesce-te, cu tóta lumea, nu bagá de séma că ai poté fi smentéla, cuie in călcanelc, tiepusi in ochii, poporului teu; căci naavendu putere a asimilá neci macaru capite de muiere ca barbati, nu te faci cursa intinsa spre pierdiarea lui, si au nu erediessi totu un'a data vitiurile poretului a totu pamentulu?!

Me incurcaiu in reflexiuni frate, sà esu totu la principiile absolutistice:

Catra sórtea si destinele patriei tale sîi cu sange roce.

Doctrinile emancipatórie ale secolului nu le naltui spiritului poporului, căci acést'a aru insemná a deschide cutica Pandorei.

Rudilatea, eras'a nesciintia, perversitateá moravuriloru si afurisit'a de rugina de mai multi secolii, lips'a de consciintia, de demnitate nationala si umana, de ide'a sacrei libertati? neci nu-ti bate capulu cu aceste pentru urit'a moicime. Póte chiaru noi, cari scimu carte nu avemu misiune culturistica, ci suntemu numai medularie transítórie dupa doctrinele filosofiloru, in concertulu acést'a universalu cosmicu. Au n'aud, la totu pasulu glasulu nemtiescu si polecescu „Moldovanu capu de bou”? Sà credemu domniloru, că suntemu gunoiu, pentru poroditiele loru. —

Rafinariei strainismului in genere si a rasei dominantórie, in specie speculei loru celei neaudit' de marsiave, a conto nesciintiei, blandetieloru si a lasitatií moldovenesci, a intimidarei la casu de interese, angustimei loru sufletesci si nedescriptibilei aviditati lucustine, ne tienea de "canonu eclesia militans, ca sà li spunemu blastamurile parintiloru santi celoru dela siepte sobóre a tóta lumea, si déca amu voi a se stinge acést'a ca róu'a de faciea sórelui, sà mai adaogemu si blastemurile cele ale celui de'ntre santi parintel' nostru Vasílie porpectitu „veliki.” si sà acceptamu in linisce pone la fericit'a si stralucit'a a dóu'a venire, că apoi vomu vedé?!

Nu fiti radicali, in mesure intrebuintatií paliative, mesuri de-a treia parte; pré multu de diumetate!

Feriti-vi inse filoru duhovnicesci ai acestei diecese de Ddieu padíte „ca de focu“ sufletele si animele vóstre de principii supreme pure si neinfrante, si de „indracitur'a abnegatiunei“, că-ci ele sunt in stare a-ti casianá multa amaratiune in viéta si dupa mórte.

Nute dusmani! nu-te pune! neci cu Némtiulu, neci cu Rusulu, neci cu Poléculu, neci cu Jidovulu, neci cu Ciangaulu,* neci cu Armanulu, că acei'a potu fi in simbra, cu demonii, cari sunt in stare a te fermecá si a te indraci, cătu sà ajungi a spumá si a scarsni cu dentii, ba si in lantiuri sà te lege pentru nonaturalnic'a ta turbare improtiv'a d'apropel'ui teu; — ei, si cine li va puté ajutá atunce? . . . Striga vei si tu pre Ilie, si nu se va cobóri neci la tine!

Chiaru de ai posiede convingatiuni mai bune, nu le da pe facie, ci fii omu de suta, mananca, bè, si benchetuesce cătu-ti place cu strainimea, dá-li loru anim'a-ti intru tóte si te inaltia pre spinarea prostimei pone la alu sieptelea ceriu acú de pré pamentu! . . .

Ori si ce reminiscintie, sperantie, si dorintie scumpe si patriotice ai sentí in pieptulu teu, ti-e opritu a te miscá, decâtu „vagu“ si nevmovatu dupa textulu noteloru bejinariei famiesite; că-ci de si proscriptiunea asta-dí nu se lipsesce de calcáiuulu teu, dar' grigescu domnii „intra et extra pravoslaviam“ met extra pravoslaviam pentru titule pompóse spre a anontia mórtea-ti morala. „Nebunu“, „Esaltatu“, „Fantastu“, cu „Splenu romanescu“ etc. Er pre cucerniculu norodu cu epitetulu de „pré mare iutiéla“ o data-lu imbata ca cu matraguna. Dar' noi nu amu cautatu marire ci adeveru in viéta, lasamu bucuri'a cea de'ntaiu tuturoru adeveratiloru nebuni cari dîcu Bucovínei „vesela gradina! cu viéta dulce“?!! — Indata ce acestu

strainismu nerusinatu si acestu Iudaismu siretu si fore de parechia e treditu d'in turbarea innaleloru sale orgii, de u' data se misca Acheronulu si li saru toti cu pravoslavnici cu nepravoslavnici dreptu in capu, că li turburá linisceca cea minunata si referintiele loru cele blagoslovite internationale.

Ce li faci de risu si de batjocura pr'in unu patriotismu infocatu intre nesce hotare anguste!?

La lucrurile precumu sunt si cumu potu fi. Ne-amu treditu, ba dóra ne-amu si nascutu multi pe slehulu intre suisiulu ungurescu si prevalaculu lesiescu, ci, si cătu de largu ti-ar paré, in sfersitu totu e drumu si are a fi calcatu chiaru dupa proroci'a alisandrina, ca si mum'a Moldov'a, candu de epe cazacesci, candu de cani flamendi nemtiesci, candu de rime ciocoiesci, si aici la noi si mai candu de bale jidovesci si de popi avani rusiesci . . . si pace! Germani'a adi e tare. Rusi'a ca de otielu, lesii si ungurii cavalaresci, si tu becisnicule nu-ti padiesci nevoile.

Amu ajunsu dar' aeve in dog'a Indíanismului transatlanticu, si la noi e ap'a cea de focu „brónfulu“ mediulocu de cultura? Si ce sà poti ispravi? ei au putere, cauta sà taci. . .

Amu ajunsu de sgrripsforulu bicapitatu si-a infiptu fórté aduncu si violentu ghiarele in fraged'a fica Moldovei, de „status quo“ celu serbatoresce proclamatu de Mari'a Teresi'a si Iosifu nu-e aprópe la neci un'a séma, unu secolu de dile negre fore serbatori, mosia stramosiésca locu de scurmatura pentru nesce dihanii selbatice si nesentitórie. Si de me vei intrebá pentru ce acést'a? caut'a sà-ti respundemu, că un'a crescere asiá de scalcivata si de'n partea stainului cu perpetu'a sa framentatura, identitateá ritului à la in Besarabi'a, tóte in concurentia fecere sà cadia la trubitari zidurile romanismului. Cine le va redicá? e un'a intrebatiune a timpului dar' io in sínacsariulu Bucovinei dela decapitarea lui Gregoriu Ghic'a nu aflu santi! afara de nou si cu dreptu canonisatulu transilvanénu **Pumnulu**, care ca pretu si profetu, unu adeveratu **Aronu** nou infrundi toia-gulu uscatului „romanismu“, si **Alisandru Hurmuzachi** in cătu nu erá boieriu! . . .

Sà notamu bine! Pucini sunt alesi, chiamati un'a multime, cu doue si pone in trei fetie nationali totu un'a data (!) inganfati, fore de stropu de disciplina, nu catra persóne, ci principiile loru, si fore de tóta increderea in venitoriulu causei romanismului in tierióra. Nemtii ne omóra cu u' totala ignorare, si chameleonii de'n tiéra — ba pone si d'in sínulu natiunei — ascépta ca strainulu sà-i dee hrana la buna vreme. . . Sub asiá conducere poporulu a selbatecitu cu totul! horrible dictu! — Si unde nu sunt santi, nu sunt neci virtuti, ci numai un'a nópte perpetua de u' ignorantia erasa de unu bigotismu fore de parechie, isbelistea limbeloru, un'a Samarie romana! Sculati! cá cine scie ce póte fi mane; sierpii nostri de cele mai varii coloru lescuescu, amu fostu musicati destulu intr'ascunsu. Sculati! spre virtute!

Dorn'a Candreni, in 24/12. Novembre, 1871.

Isidoru Procopénu,

preotu romanu.

Unui Basia.

Frundia verde de ursici, —
Domnule Ivascovieiu!
Spune cumu vini tu la noi:
Ca romanu, ori ca ciocoiu?

Ori ca seula boerésca
D'in fabrica mongolésca
Esei tramisu sà faci servitie
Nemesiloru cu-o grositia?

* O specie de magiari resfirati pr'in Bucovin'a si Moldov'a.

Séu dór' domnulu ce s'a dusu
D'in Pest'a sà vii ti-a spusu
In Carasiu, sà 'nparti carnati
Pe la ai nostri renegati?

Dar' ea asculta mài Basia
Sà nu faci tu camu asia,
Cum romanului nu-i placulu,
Cà-apoi inpartimu colaculu! . . .

Condituni sióde.

Cine voesce a cetì diuarie, a conversá cu romanii sà a tienè disertatiuni literarie in cabinetulu de lectura alu Asociatiunei áradane pentru cultura sà conversarea poporului romanu, tréba sà se provédu cu urmatóriele recerintie, ce servescu de condituni:

1.) Sà-si potcovésca calciunile de nu voesce a-si perde càlcaile pone la suburbiulu Pernév'a!

2.) In timpu de iérna sà-si cumpere cojocu séu paclia, de nu vré se intiepenésca in chili'a de lectura; séu sà aduca unu braciú de lemne, ca sà-o incaldiésca!

3.) Sà se provéda cu scrobu sà papiru grosu, ca in casu de este sparta vr'o feréstra, sà o lipésca in data!

4.) Sà nu uite a casa o peria de stersu, ca sà nu se prinda pulberea de pe scaune sà mésa de elu!

5.) Sà aduca diuarie natiunali próspete ni buzunarín, déca voiesce a colo sà citésca ce-va de nou.

6.) De voesce a capeté opu de cetitu, mérga sà caute bibliotecariulu pr'in orasiu sà sà céra dela elu chiaea. — Sà

7.) spre tóte aceste sà fia in placut'a pusetiune a jertví 6 séu 8 óre.

Cine póte corespunde acestoru condituni, póte fi asiguratu, ca va cetì diuarie natiunali in cabinetulu de lectura, va capeté opu de cetitu, sà va scapá cu pelea neciuntata. . . .

Se recomenda spre scire publica pentru orientare sà acomodare.

Etiam ego.

LUI ANDRÁSI.

Adica si tu pre ghiatia
Vrei sà 'ncerci sà joci ca sasulu, —
Dar' grigi, cà 'ntr'o demanétia
Vei picá si-ti spargi tu nasulu! . . .

A. si B.

A. Ce asemanare faci tu intre ministrii unguresci si copii eei miei?
B. Aceea, cà si unii si altii facu la znóbe.

A. Baga séma, cà noi romanli d'in Caransebesiu, trebue sà fimu cu recunoscintia si sà sarutamu manele si pitiórele guvernului magiaru pentru-cà ni-a daruitu pre Ivascovieiu.

B. Cine díce ast'a?

A. Cine, decâtu dod'a „Patri'a.”

B. Asiè . . . ! d'apoi cà dod'a „Patri'a” trebue sà flectésca de aceste, cà pentru aceea o platesce guvernulu.

TRÉNC'A SI FLÉNC'A.

de unu Morlacu (L.) -

T. Tu Flénca! Scii tu cine a luatú acum'a inspectiunea asupr'a crismeloru de pr'in Ardélu?

F. Ba eu sora Trénca, nu sciu, da credu, cà mi-vei spune, cà pretine suntemu noi, ma si mamele nóstre au fostu surori de cruce.

T. Apoi sora F. sà-ti spunu d'in capetu. Unu preutu d'in Reteagu, cu numele Ambrosíu P.

F. D'apoi cumu e asiè, cà preotului aceluia dupa cum au auditu nu-i place rachiulu?

T. Stai sora, sà-ti spunu d'in capetu, nu mi luá vorb'a pre d'in ainre.

F. Sà audímu.

T. Ambrosíu, ca toti preotii, si-a dusu prunciu la Gherl'a la oscula la carte. Candu a pornitu sà vina catra casa, sà nu-i fia anim'a lihoda a beutu rachia si a venitu cu càtu a beutu pone la fagadaele Monosturului; a cugetatu sà-si mai clatarésca gur'a; a intratu la unu evreu si-i díse: buna demanétia jupane! „Sanetate buna parente;“ N'ai vinarsu? replicà poputi'a „Am de 6 cr. si de 8 cr. ba si ruginisiu.“ Bine, duplicà pop'a si díse: da-mi de celu cu 8. Si i dede evreulu; ba totu o data o marturisesce, cà a fostu tuesiu de candu a intratu in crisma. Pop'a se facù cuniu, si plecà la drumu. Ajunse in satulu vecinu, ce-i trasari la pop'a: luà pre judele d'in satulu respectivu si se intorse éراس in Monosturu la fagadau, a ceea me gresiescu si eu, cà la fagadaele Monosturului si cerù inca o mesura. Evreulu dede (i-arú fi datu si o suta numai sà-i fia datu bani,) si cerù céra si sígílu. Evreulu nu vru a-i dá si totu o data, ca sà-lu scie pre preutu lumea intréga, i díse preotului: cà judele nostru póte numai sà-mi sígíleze vinarsulu si nu altu cinev'a. Ia ce tramite pop'a de si beatu dupa jude in Monosturu, veni si sígíla vinarsulu si díse, cà va aretá in susu la tistie, cà vinarsulu lui e cu vitriolu.

F. D'apoi datu-i-a sígílu si céra?

T. Nu me mai ispití atà'ta, cà poti intielege d'in cele díse, cà le-a sígílatu,

F. D'apoi dusu-l-a in susu la tistie?

T. Nu sciu dusu-l-a; mai cà l'a beutu dupa ce s'a desbetatu, ca sà se vindece.

F. Nu mai scii ce-v'a de respectivulu preotu, cà eu am mai intielesu ceva mai mare pentru densulu.

T. Sciu, cà intr'o séra erá sà-lu bata telekónvistífi totu in fagadau, numai ast'a s'a intemplatú in opidulu Reteagu, si totu o data erá unulu sà-i smulga barb'a cea galbina.

F. O cà nu i-a smulsu-o cu trunchiu cu totu, — Vai sormani poporeni! ce conducatori buni au, de aru fi toti in Reteagu ca densulu adica ca pop'a Ambrosie, apoi nu sciu la ce voru ajunge. . !

Descantaturi romanesci

de pr'in tóte coturile,

— de Vasiesiu P. —

37.

Déca-asiu fi eu cumu nu sunt:
Unu prorocu, sà am euventu,
Eu vi-asi spube-a buнасéna,
Cà Ondrásí are-o cóma.

38.

-- Hai! voinice dà me jóca,
Díce dod'a „Patri'a“,
— Iértá-me, dar' eu-o martióga
Eu in hora nu-oiu intrá. . . .

39.

Poné candu totu suferinúia
Sì neci picu de direptate,
Díen tí spuiu pre a mea credinúia,
Cà-mi vine sà-ti tragu la spate!

40.

Pre colo pre la sfiutútu
Sì Draguti'a se-a ivitu,
Sì cu lacrimi a stro pitu
Unu ce ce ne-a ocarútu.

41.

Unu „Consortiu“ s'a-alcătuitu;
Óre ce-oru fi planuitu?
Planuitu dupa-aloru minte:
Cumu sà-ajonga la placinte. . .
(Voru urmá.)

Anecdota.

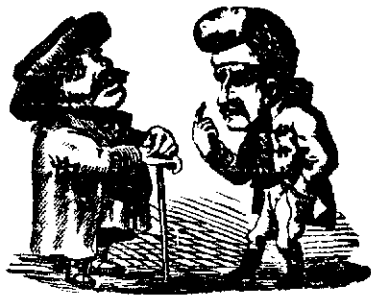
— Tramisa de Dem. Machi-Ardelenu. —

Unu studinte in urmatoriulu modu s'a adresatu
catra parintele seu dupa bani:

„Stimate tata!

Me rogu a-mi tramite bani sà-mi cumparu
palaria, cà-ci asiè mi sunt de rupti *pantalonii*, in
càtu-mi iesu degetele pr'in *papuci*, sì in urmare nu
mai potu purtá *rochulu* celu de véra. . . !

TANDA SI MADN'A.

T. No ast'a n'asi fi creditu-o

M. Ce n'ab'a ai éra?

T. Cugeta-ti numai, avem ce-v'a tréba la protojudetiulu
din Lug. . . . unde me sì abatui dilele aceste, dar' venisom
cam pré de demanétia, cà stapanirea inca dormiá; sì apoi ce
lucruri amu mai vediutu. . . !

M. Ce? m'ai facutu curiosu?

T. Ausculta numai: Cancelari'a protojudelui érá des-
chisa, eu aruncaí o privire in launtru, dar' ce sà vedi frate?
intre actele oficióse dormiá bucatarés'a protojudelui cu unu
finantúu càtu unu urésíu pe cari càtu i vediui, o sì luai la
fuga!

M. Ha, ha, ha, fain lucru si constitutionalu!

SUSU ROMANI!!

Motto: *Talpra magyar!*

Susu romani cu sèp'a 'n maná!
La campu iute alergati, —
Cu sudórea-vi romana
Lumei mare aretati:
Cà — romanulu e 'nvetiatu
La necasu sì la lucratu;
A nutrí trentori d'in tíera,
Nu-i servesce spre tovara.
Dar' de-a trai 'n fericire,
Ast'a nu-e a lui dorire:
**„Cà sclavu a fostu sì va fi!
Pon' romanu se va numí!“**

CHIVERASIU SIANDRU.

PRICOLICIULU SI VERCOLACULU.

P. Auditú-ai despre resultatulu crancenei batalii dela
Gödölló?

V. Da, cumu-cà honvedii sub comand'a principelui
imperiale Iosifu a invinsu pre cei dela armat'a regulata
condusi de principele imperiale Albrecht.

P. Va sà díca: honvedii sunt mai vrednici catane,
de càtu cei dela linia.

V. Ba aceea nu, inse tréb'a a fostu asiè, cà Albrecht
vediendu cà nu vine neci unu glontiu, a cugetatu: ce sà
me batu cu eu honvedii in ventu, sì sà stricu pravulu pre
ei, — mai bine capitulezu, cà-ci sì loru li facu bucuria, sì
mie petrecania la prandiu, ridiendu de triumfulu loru celu
copilarescu. . . . .

PROSTII AU NOROCU.

Dovéda dar' cà noi romanii suntemu cu-minti,
cà-ci neci macaru cu vre unu fóispanu (prefectu) de
„dómne ajuta“ nu ne-a batutu noroculu!

EI AU DREPTU!

Candu a sositu Andrásy la Vien'a. toti nemtii
de acolo sà fia strigatu: „no est'a inca ni-a picatu
de susu?!“. . .

ELU A NEMERITU-O.

Priimindu cuntele Aponyi telegrama dela Vien'a,
pr'in care i se anuntia, cumu-ca Beuszt si-a datu
de-a rostogóla, de locu a disu: „no acel'a de síguru
nu se opresce pone la mine!“ . . .

Publicatiune.

(*Apelu la autori.*) Unulu din relele de cari suferé
miscarea literaria la noi este cà nu se scie mai nici o
data déca si unde a aparutu unu opu literariu óre care.
Numai din intemplantare se publica une-ori prin díarie,
printre celelalte insciintari, sì acele relative la miscarea
literaria. Este inse de celu mai mare interesu atátu pentru
autoru càtu si pentru publicu, ca opurile ce esu la lumina
se fia cunoscute de indata si in o sfera càtu se póte de
intinsa. Redactiunea „Convorbiloru“ pentru a in-
deplini acést'a lipsa apeléza la toti domnii autori rugan-
du-ii a tramite càte unu esemplariu din opurile domnici
loru, indata dupa aparitiune, la redactiunea acestei foi,
pentru a se trece intre notiile bibliografice ce urméza
de acum inainte a se insemná regulatu la finea fic-carui
numeru. Speramu cà acésta propunere va fi primita cu
placere de domnii autori sì cà redactiunea acestei foi
va fi in stare a tiené totdeun'a pe onorabilulu publicu
in curentulu miscarei de la noi. —

Redactiunea „Convorbiloru literarie“ in Iasi.